

Část druhá

Je jich mnoho a odsuzují všechno, co se nevejde do rámce jejich poznání

*Odsuzování je vyvolávání temnoty a zla z dvojí
podstaty lidské přirozenosti. Musíme být velmi silní,
abychom mu dokázali klást vnitřní odpor.*

Lidé neumějí odlišit spravedlivou a opodstatněnou kritiku od primitivního odsuzování

Už od dávných časů upozorňují velcí rádcové na to, jak je lehkomyšlné odsuzování škodlivé, a přesto se většina lidí této neřesti oddává. Lidé neumějí odlišit spravedlivou a opodstatněnou kritiku od primitivního odsuzování a nechápou, že svým odsuzováním působí nenapravitelnou škodu nejen tomu, koho odsuzují, ale také sami sobě.

Člověk dokáže uznat, že pomlouvání je trestuhodné, ale nenapadne ho, že i on může pomlouvat, aniž by si to uvědomoval. A nechápe, jakou škodu tím ve vesmíru páchá. Teď nemáme na mysli jen škodu v pozemské sféře, ale i škodu ve světě nadpozemském. Jen si zkuste představit, jakou moc získá neřest lehkomyšlného odsuzování, když ovládne mysl nějakého člověka mezi obyvateli nadpozemského světa! Vždyť tito lidé žijí prostřednictvím myšlenek a jsou zvláště citliví na myšlenkové výboje. Takový pomlouvač na Zemi působí škodu jen mezi omezeným množstvím lidí, ale nadpozemský pomlouvač zachvacuje celé zástupy.

Myslíte si snad, že zaseté semínko pomluvy může být lehce vykořeněno? Kdepak! Tyto jedovaté byliny žijí bohužel velmi dlouho a zanechávají ve vesmíru stopy, jež nelze zahladit. Proto by lidé měli myslet na to, jakou odpovědnost na sebe berou, když něco soudí. A každé správné poselství by mělo obsahovat i ponaučení o tom, jak nenapravitelnou škodu působí pomluvy a odsuzování. Nezahrazujte prosím cestu svým lehkomyšlným odsuzováním!

Raději se naučte odlišovat odsuzování od spravedlivého posuzování a pak uplatňujte ve svém životě jen to druhé.

Aura člověka, jenž pouze spravedlivě posuzuje, je světlá a jasná, ale aura toho, kdo odsuzuje, je plná černých skvrn. Zloba a nenávisť mají omezenou působnost. Pro neomezené působení je třeba vyzbrojit se laskavostí a na projevy příčin a následků se dívat pozitivně. Náročnost v práci nemá nic společného s odsuzováním. Odsuzovat umějí jen omezení lidé. Odsuzování však nevede nikoho k sebezdokonalení. Břemeno odsouzení zůstane viset na krku toho, kdo odsuzuje, podobně jako kláda na krku odsouzence. Proto je lepší zmýlit se ve své dobrotě než se pouštět do unáhlených soudů. Pocítíme-li touhu něco na druhém člověku odsoudit, můžeme si v duchu říci: ano, objevil jsem na něm (na ní) určitou vadu, ale já sám mám přece daleko větší nedostatky, které jsem dosud nepřekonal. Jak bych mohl za něco odsuzovat druhého člověka, když já, jenž jsem byl povolán Učitelem, jsem zatím dokázal překonat tak málo?! Energii svého odsouzení raději přenesu na sebe, abych se dokázal rychleji očistit ode všeho, co je nedůstojné dobrého žáka.

Kolik tisíciletí potřeboval současný člověk k tomu, aby jeho psychická energie přijala nějakou konkrétní formu vyjádření. Jak můžeme odsoudit někoho jiného za to, že během dlouhých staletí dosáhl na strop svých možností, ale nedosáhl na strop možností svého samozvaného soudce? Každá lidská vlastnost a každá duchovní kvalita potřebovala ke svému rozvinutí dlouhé časové období. Proto je odsuzování druhých velmi nerozumné. A naopak vidět, znát a chápat člověka a jeho pohnutky je naprosto nutné. Neměli bychom odsuzovat neznalost, ale měli bychom tvrdě odsuzovat ignoranství. Proto je třeba vědět, kde leží hranice mezi neznalostí a ignoranstvím. To první lze lehce napravit, ale to druhé bývá často nenapravitelné. Vědoucí člověk se při zmínce o vyšším světě raduje a při rozjímání o jeho otázkách cítí hluboké vzrušení. Pokud za tyto projevy sklízí u druhých jen odsuzování, znamená to, že mají

mrtvá srdce. Netrapte se tedy kvůli těm, kdo vás zavrhnou a odsuzují; je to stejně nevyhnutelné jako projevy světla a tmy.

Odsuzování působí dvojnásobnou škodu

Odsuzováním škodíme jak sobě, tak ostatním. Tímto způsobem totiž připoutáváme své vědomí k tomu, koho odsuzujeme, neviditelným řetězem a tento řetěz zmizí teprve tehdy až bude zahlazena škoda, již jsme svým odsouzením způsobili. V jemnohmotném světě jsou tyto řetězy samozvaných soudců zvláště těžké. Podobají se magnetům, které přitahují soudce ke svým obětem. Soudce nakonec trpí víc než ten, koho odsoudil, protože působil temnou silou proti své oběti, která byla často nevinná. V takovém případě bývají okovy odsuzujícího opravdu těžké.

Odsuzování působí dvojnásobnou škodu. V první řadě působí škodu tomu, kdo je odsuzován, protože na něj vrhá stín a dusí jeho oheň. Působí však škodu i tomu, kdo odsuzuje, protože v jeho mikrokosmu probouzí takové pocity a emoce, které mu pak zabraňují přijímat jemnohmotnou energii. Už tím vlastně samozvaný soudce trestá sám sebe.

Odsouzení vždy vyvolává u toho, kdo je odsuzován, silný odpor, dokonce i tehdy, když se odehraje jen v duchu a neprojeví se navenek. Tiché odsouzení není tedy o nic méně škodlivé, než to, které je proneseno nahlas.

Používá-li člověk nedůstojná slova zloby a nenávisti, zasazuje tím rády sám sobě, protože tato slova trhají tkáň jeho vlastního jemnohmotného těla. Páchá tedy škody jak na sobě, tak na vesmírném prostoru i na okolních lidech. Potrhanou tkáň je většinou možné léčit pomocí mlčení. Je také důležité, aby byla řeč vždy zdrženlivá, klidná a přímá. Odsuzování působí škodu také tím, že odhaluje auru toho,

kdo odsuzuje, a vystavuje ji působení zvenčí. Škoda, kterou člověk působí sám sobě odsuzováním druhých, je opravdu velká a nakonec na ni doplácí jemnohmotné tělo.

Vyvarujte se prosím bezmyšlenkovitého odsuzování. Toto působení nejenže je zárodkem rozkladu, ale vydává také oslabeného soudce pod nadvládu toho, kdo byl odsouzen. Slabé, ale kruté srdce může vyvolat odpor ze strany aury odsouzeného. Samotný odsuzující obvykle silný nebývá, jinak by si nenašel čas na nějaké odsuzování. Nespravedlivé odsouzení a s ním spojené lži oslabují vědomí samozvaného soudce a působí mu neobyčejně velké škody. Odsuzovaný zvítězí teprve tehdy, když si svým magnetem přitáhne nové aury, a tím se posílí.

Měli byste se naučit, jak se zdržovat předčasných závěrů, jež mohou působit velmi negativně. Musíte pochopit, jak velkou škodu páchá hloupé odsuzování, protože jinak se budete podobat tonoucímu vytaženému z vody, který si v první řadě stěžuje na to, že má zničené oblečení. Kolik lidí jsme My sami takhle zachránili a na oplátku se doslechli jen stížnosti na zničený oděv? A kolikrát se stalo, že byl někomu zachráněn život za cenu nějaké maličkosti a o té se pak mluvilo daleko víc než o celém životě? Na takové projevy, jež jsou tolik vzdálené Ohnivému světu, už nezapomeneme, budeme však nadále pomáhat a přísně vás napomínat, abyste chránili poklady všech tří světů.

Odsudky vedou k vyvolání temnoty a zla z dvojaké lidské povahy

Relativita a nedokonalost budou rozlišovacími znaky všeho živého, především jsou ale tím, co nám uzavírá cestu do budoucnosti. Lidé, kterým jejich nedokonalost brání v další cestě, budou projevovat svoji omezenost a nehodnost. V procesu směřování kupředu je omezenost nepřipustná a v prostředí ohnivých vichrů je tím, co nás může na naší pouti posílit, jedině práce na vlastním zdokonalení. K němu vedou různé druhy pozemského mučednictví, a tedy hrdinské skutky. Za takového napětí totiž dochází ke vzplanutí největších ohňů srdce. Samozřejmě že mučednictví nesmíme chápat výhradně tělesně, neboť to hlavní se vždy odehrává v duchu. Srdce si může nadále bít zcela klidně, avšak duchovní napětí neobyčejně vzroste.

Je proto nutné určit, jaký je význam duchovního hrdinství. Hranice s odsouzení se už dnes příliš nevidí, avšak duchovní mučednictví je velice časté. A má to tak být, protože nadešla doba, kdy se jemný svět přibližuje ke hmotnému. Není se proto, co divit, jestliže se fyzický pohyb mění v duchovní. Nezapomínejme rovněž na symbol přerodu, jímž byla označena přeměna fyzické formy bytí v jemnou. Mnohé symboly byly zjeveny jako mezníky evoluce, avšak lidstvo je považuje za cosi abstraktního a neurčitého.

Kde však leží hranice honby za ziskem? Srdce tuto hranici zná, ale rozum není schopen se vyznat v drobných lístečích ohnivého lotosu. Když je strážci nařizeno vstoupit, aby svým štítem kryl střešy směřující na učitele, činí tak rovněž ve svém zájmu – s honbou za prospěchem to však nemá nic společného. Srdce tyto nádherné skutky, kdy se každý nepřátelský šíp mění v nový lístek plamenného lo-

tosu, velmi dobře chápe. Tyto skutky nejsou nikým vyvolány, nikdo k nim nedal příkaz a nikdo je nepopřel, a přece se stanou pravými paprsky vítězství a temná moc je bude odsuzovat. Právě odsouzením, jehož se hněv dopouští, nám může posloužit jako jedno z měřítek, jimž se dá věřit. Je třeba si všimnout, že temnota neodsuzuje skutečného prospěcháře, což je také spolehlivé měřítko. Proto chceme-li docenit význam štítu hrdinství, je nutno znát nejen měřítko kladných citů, ale také měřítko nízkých pohnutek.

Naši nepřátelé a další protivníci nás toho učí tolik, až by se jim chtělo poděkovat za to, jak posilují základy naší světlé tvrze a pomáhají nám v praxi chápat nejcennější lekce života. Dříve by k tomu bylo zapotřebí dlouhých let a možná i celé životy, nyní však s jejich vytrvalou a neúnavnou pomocí toho lze dosáhnout již během jednoho vtělení. Je velmi dobré, pokud si uvědomujeme užitečnost svých nepřátel a to, čemu konkrétně nás učí jejich temné pikle. To je nejrychlejší cesta ke světlu. Vy, mučitelé plní nenávisti, kdybyste jen věděli, jak užitečná je vaše snaha pro povznesení ducha!

Necht' nás každý skutek temných sil přibližuje k Pánu. Budou se pokoušet svést naši pozornost na něco vnějšího a druhořadého, jen aby narušili naše spojení s kosmickým řádem nebo proti nám vyvolali nelibost, nářky a odsouzení, zkrátka aby nás rozdělili. V těchto intrikách je jejich síla a úspěch. Vy však již víte, jak je třeba s nimi bojovat, a proto mějte otevřené oči a střežte poznání, jež vám bylo dáno. Jakmile uvidí, že ve vás svými skutky posilují světlo a přispívají k ještě těsnějšímu spojení s kosmickým řádem světla, nechají vás na pokoji.

Není snad příčina pocitu vlastní slabosti v bitvě s vytrvalým a houževnatým odporem temných sil právě v tom, že bitva započala potom, co se jim začalo dařit zatemňovat mysl lidí a narušovat harmonii ducha? Právě to nesmíme nikdy dopustit. Jakmile začnete pociťovat zvyšování tlaku,

ještě těsněji se přimkněte ke kosmickému řádu. Čím silnější je tlak, tím větší bude i vaše snaha. a jaký smysl má pro temné síly ještě více vás nutit ke splnutí s učitelem a silami světla? Až pochopí, že tato taktika působí proti nim, sami zanechají svých marných pokusů a v tom spočívá záruka úspěchu. Člověk musí být silný neustále a v žádném případě se nesmí poddávat pečlivě připraveným a promyšleným úskokům temných sil. Budete-li se rozčilovat a ztrácet rozvahu, budou se jim lépe kout jejich pikle. A proč jim pomáhat dusit světlo, když ve spojení se mnou můžete nekonečně posílit moc odporu? Necht' každý temný výpad poslouží posílení duchovního svazku se mnou. Když se začínají zvedat temné vlny, je třeba nikoli bojovat s těmito služebníky temnot, ať již vědomými či nevědomými, ale se vši rozhodností se obrátit ke mně a pokusit se ve svém nitru napnout sílu světla jako odpověď na sílu temnot, jež na vás útočí. Ochráním každého, kdo ke mně obrátí svou tvář. Při divokých úkladech temných sil a jejich zuřivosti se proto přimkněte ke mně a pokuste se ze všech sil zachovat si rozvahu. Vyrovnanost skrývá nesmírnou sílu.

Odsuzování vždy vyvolává zesílenou manifestaci toho, za co je člověk odsuzován

Aura každého předmětu, každé věci a každé bytosti obsahuje prvky tvůrčích sil i prvky sil ničivých a člověk posiluje svými myšlenkami a svými ohni buď jedny, nebo druhé. Ohnivá energie člověka má tvořivý, nebo ničivý dopad na všechno, co se kolem něj nachází, dokonce i na celou planetu. Stav planety v každém jednotlivém okamžiku je výsledkem působení kolektivní psychické energie na celé její tělo.

Právě díky tomu, že lidé posilují, či dokonce vyvolávají jedny nebo druhé z uvedených prvků, fungují některým lidem různé předměty jako například nástroje a zařízení velmi dlouho, zatímco druhým se rychle zničí. Odsuzování vždy působí ve dvojaké podstatě odsuzovaného člověka tak, že vyvolává zesílenou manifestaci té vlastnosti, za kterou je odsuzován. Odsuzováním vyvoláváme temné stránky dvojaké lidské přirozenosti. Proto je dokonce možné cestou odsuzování, zvláště je-li nespravedlivé, udělat z dobrého člověka člověka špatného. K tomu, abyste dokázali vnitřně odolávat odsuzování, musíte být velmi silní. Jakmile vám někdo působí zlo a vy kvůli tomu začnete přemýšlet o jeho zlobě a jeho špatných vlastnostech, vlastně tím tyto temné stránky ještě zesilujete a zhoršujete, a tím vyvoláváte další útoky na svou osobu.

„Nechovejte ke svým nepřátelům zášť.“ Tento pokyn je velmi důležitý právě při snaze o překonání nepřátel. Lepší je posilovat v duchu všechno, co v sobě mají dobrého, i když jsou to třeba jen drobnosti. V každém člověku je totiž světlo i tma a je pouze na nás, kterému elementu dáme

možnost projevit se. Navíc je potřeba ne jednoho, ne dvou, ale často mnoha a mnoha pokusů, abychom dokázali proměnit svého nepřítele ve svého přítele nebo abychom jej alespoň trochu napravili. Přemýšlejte o lidech tak, abyste v nich probouzeli světlo, a ne tmu. K člověku, který se k nám chová přívětivě, se většinou obracíme svou lepší stranou. A stejně se budou chovat i ti druzí k nám.

„Ty, kdo jsou na nepravé cestě, chci vyléčit láskou.“ Láska neumí odsuzovat. Láska probouzí ve dvojakém vnitřním světě člověka to, co je v něm nejlepší – elementy světla a všechny dobré principy.

Odsuzování je úzce spjato se sobectvím

Neschopnost odsuzovat je známkou rozšířeného vědomí, jež se vymanilo ze začarovaného kruhu sobectví. Sobectví je to, co uvnitř nás odsuzuje druhé, co závidí a co je nepřátelské. „Proč on, a ne já?!“ našeptává nám. Ti, kdo slouží svému sobectví, obelhávají sami sebe a sami sebe připravují o světlo. Odsuzování je úzce spjato se sobectvím, jež člověku namlouvá, že právě on utrpěl újmu kvůli nedostatkům odsuzovaného.

Co myslíte, jaké sféry vytváří lidstvo kolem své Země? Sféru sobectví, která je nesilnější, sféru závisti, jež je nejnicotnější, a sféru domýšlivosti, která je nejzhoubnější. Působením těchto sfér se rozpadají rodiny, státy, církve a veškerá lidská společenství. Každý si může domyslet, že bez projevů sobectví, uraženosti, lehkomyšlnosti a maloměšťáckých předsudků lze kosmické hierarchii sloužit mnohem lépe. Chceme-li se podílet na velkých dílech, musíme pochopit, že sobectví a lhostejnost jsou nepřijatelné. A ten, kdo nese zodpovědnost za projevy lehkomyšlnosti a sobectví, bere na svá bedra strašlivou karmu. Probouzení žádostivosti a sobectví může vést k velmi špatnému způsobu myšlení.